

[Birte Weiss]

ukonkret. Man opfordrer til at fremsætte ét eller flere forslag til lov om indsnævring af ophavsrettens grænser. Det er jo overhovedet ikke til at forholde sig til og slet ikke, eftersom bemærkningerne stort set kun er præsentation af de domme, der findes i fremskridtspartiets partiogram.

Men der er en enkelt konkret ting, som jeg lige vil pege på, og det er, at det selvfølgelig haster med at få både det danske og det nordiske udvalgsarbejde om disse ting gjort færdig, og det gør det specielt under den synsvinkel, at den teknologiske udvikling også på visse områder kan overhale os. Spørgsmålet om ophavsretten bliver specielt interessant i forbindelse med langdistancefremføring af TV og modtagning fra satellitter og den enorme mulighed, der bliver for udveksling af TV-programmer i de kommende år. Så der er al mulig grund til at skynde på det udvalgsarbejde, der finder sted i øjeblikket.

Annelise Gottfredsen (KF):

Dette forslag til folketingsbeslutning vedrører indsnævring af ophavsrettens grænser, således som forslagsstillerne kalder det, og det er et spørgsmål om at indskrænke ejendomsretten, for det er jo klart, at man har ejendomsret også til ideelle ydelser, lige så vel som man har ejendomsret til et hus og en bil. Det må naturligvis være den overordnede ledetråd i disse betragtninger. Vi vil respektere, hvad folk ejer.

Der er overordentlig mange områder, som ophavsretten kommer i forbindelse med, alle de gammelkendte, men derfor ikke mindre vigtige, inden for den hidtidige mediebehandling, inden for kunst og litteratur, men også over for de nye teknikker, som vil vinde mere og mere indpas. Det er ikke, fordi der principielt og ideelt er forskel, for der er sådan set for alles vedkommende tale om beskyttelse af en form for produktion ved videre formidling, men mængden af formidlingen vil forøges voldsomt.

Der er vidtgående regulering af ophavsretten gennem private kontrakter og overenskomster og gennem kontraktlige og traktatlige forpligtelser, og det kan da vel næppe være fremskridtspartiets mening, at disse traktatretlige forpligtelser med fordel for os kunne brydes.

Men jeg er enig i, at der er og kan opstå praktiske problemer med hensyn til, om denne og hin ydelse er vurderet for højt eller for lavt, tidsmæssigt osv., og det er da rigtigt at modernisere disse regler også i forhold til de nye medier. Jeg vil naturligvis takke ministeren for udtalelsen om, at man nu vil fremlægge udvalgets arbejde, og den egentlige stillingtagen til disse spørgsmål bør derfor afvente dette udvalgs overvejelser.

Af denne grund og af de nævnte ideelle og principielle grunde kan vi ikke støtte dette forslag.

Mette Madsen (V):

Ophavsretsloven er en beskyttelse af den private ejendomsret, og venstre ønsker også på dette område at værne om ejendomsretten.

I betragtning af, at de ophavsretlige problemstillinger til stadighed er påvirket af udviklingen inden for teknik og teknologi inden for TV og på videoområdet, vil der jo altid være en debat om, hvordan vi nu får dækket de nye områder, og der vil også være et behov for at følge udviklingen op.

Problemerne er meget omfattende, og det kan være vanskeligt at afgrænse dem, men jeg synes i og for sig, at der er meget kosmetisk fra forslagsstillerens side i forslaget, der taler om en nedtrapping af ophavsretten, men forslaget ligner nærmest en total afskaffelse af kunstnerisk ophavsret.

Vi ser i venstre tværtimod et behov for udvidelse og optrapping af den kunstneriske beskyttelse for at bevare den kunstneriske frihed, idet vi hellere ser, at kunstnernes indtægt er bestemt af den brug, der bliver gjort af de kunstneriske frembringelser, end af tilskud, sådan at det er brugeren, der betaler, og det må da egentlig også være fremskridtspartiets politik.

Hvis vi vedtager beslutningsforslag nr. B 42, vil alt flyde; man vil påpege nogle urimeligheder, men der opstilles ikke nogle saglige kriterier.

KODA er et udmærket eksempel på en organisation, der beskytter kunstnernes rimelige rettigheder. Samtidig har vi set, at de kan blive lidt for nidkære i deres bestræbelser, men så har praksis også vist, at det er muligt at få sat en stopper for urimelighederne, for vi kan jo i dag synge fællessang fra